

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้สิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญาของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยคำถามประเภทกำหนดคำตอบให้ เนื้อหาของแบบสอบถามแบ่งเป็น ตอนคือ ตอนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ภาพรวมของการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา ตอนที่ 3 การรับรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา จำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ ความรู้ทั่วไปของการเป็นผู้เสียหาย การร้องทุกข์ การฟ้องคดีอาญาและการเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการ การถอนฟ้อง และการยอมความ การอุทธรณ์ และการฎีกา

การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากหนังสือ วารสาร เอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการรับรู้สิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา และข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี จำนวน 100 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus) เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

1. คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 100 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 49 คน เป็นเพศชาย 51 คน อายุผู้ตอบแบบสอบถาม 20-30 ปี มีจำนวน 72 คน อายุ 31-40 ปี 12 คน อายุ 41-50 ปี 9 คน และอายุ 51-60 ปี 7 คน สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพโสด 77 คน หม้าย 13 คน สมรส 6 คน และหย่า 4 คน วุฒิการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามจบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 45 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 27 คน ชั้นปริญญาตรี 13 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า 9 คน และ สูงกว่าปริญญาตรี 1 คน อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนนักศึกษา จำนวน 65 คน ค้าขาย 9 คน เกษตรกรรม 7 คน รับจ้าง 7 คน รับราชการ 7 คน และ พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 5 คน

2. ภาพรวมของการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา

ภาพรวมของการรับรู้ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี เกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา อยู่ในระดับพอใช้ 38 คน ระดับปานกลาง 38 คน ระดับไม่รู้ 18 คน ระดับดี 6 คน ส่วนในระดับดีมากไม่ปรากฏว่ามีผู้รับรู้ โดยเมื่อจำแนกการรับรู้สิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา ออกเป็น 6 ด้าน พบว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญาในภาพรวมทั้ง 6 ด้าน ด้านที่มีผู้รับรู้มากที่สุดได้แก่การฟ้องคดีและการเข้าร่วมเป็นโจทก์ในคดีอาญา

ถัดมาเป็นการร้องทุกข์ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา การถอนฟ้องและการยอมความ การอุทธรณ์ และด้านที่มีการรับรู้ที่น้อยที่สุดได้แก่การฎีกา

3. การรับรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา จำแนกเป็นรายด้าน

ด้านที่ 1 ความรู้ทั่วไปของการเป็นผู้เสียหาย ประชาชนส่วนใหญ่รับรู้ถึงประเภทของผู้เสียหายในคดีอาญา ถัดลงมารับรู้ถึงลักษณะของผู้เสียหายในคดีอาญา ความหมายของผู้เสียหายในคดีอาญา และส่วนที่มีการรับรู้ที่น้อยที่สุดได้แก่ความเข้าใจเชิงอุทธรณ์ ตามลำดับ

ด้านที่ 2 การร้องทุกข์ ประชาชนส่วนใหญ่รับรู้ถึงแบบของคำร้องทุกข์ ถัดลงมาที่มีการรับรู้ถึงผู้มีอำนาจรับคำร้องทุกข์ ความหมายของคำร้องทุกข์ และการรับรู้ที่น้อยที่สุดได้แก่ลักษณะของการร้องทุกข์ ตามลำดับ

ด้านที่ 3 การฟ้องคดีอาญาและการเข้าร่วมเป็นโจทก์ในคดีอาญา ประชาชนส่วนใหญ่รับรู้ถึงการเข้าร่วมเป็นโจทก์ในคดีอาญา รองลงมาได้แก่การรับรู้ถึงตัวอย่างเชิงอุทธรณ์ ประเภทของคดีที่ส่งผลต่อการฟ้องคดีอาญา และการรับรู้ที่น้อยที่สุดได้แก่ผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา ตามลำดับ

ด้านที่ 4 การถอนฟ้องและการยอมความ ประชาชนส่วนใหญ่มีการรับรู้ถึงผลของการยอมความ ถัดลงมาได้แก่การรับรู้ถึงประเภทของคดีที่ส่งผลต่อการยอมความ และส่วนที่มีการรับรู้ที่น้อยที่สุดได้แก่ลักษณะของการถอนฟ้อง ตามลำดับ

ด้านที่ 5 การอุทธรณ์ ประชาชนส่วนใหญ่มีการรับรู้ถึงการทำคำฟ้องอุทธรณ์ ถัดมาได้แก่การรับรู้ถึงข้อจำกัดสิทธิการอุทธรณ์ และการรับรู้ที่น้อยที่สุดได้แก่ระยะเวลาการยื่นอุทธรณ์ ตามลำดับ

ด้านที่ 6 การฎีกา ประชาชนส่วนใหญ่รับรู้ถึงข้อจำกัดสิทธิในการฎีกา คิดเป็นร้อยละ 51 อยู่ในเกณฑ์พอใช้

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการรับรู้สิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญาของประชาชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดจันทบุรี พบว่า ระดับการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญาของประชาชนกลุ่มตัวอย่างสูงสุดอยู่ในระดับที่เท่ากันคือระดับปานกลาง และพอใช้ ระดับการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างถัดลงมาได้แก่ระดับไม่รับรู้ ส่วนประชาชนที่รับรู้ในระดับดีนั้นมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นและไม่พบว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในระดับดีมากเลย แสดงให้เห็นว่าประชาชนส่วนมากยังมีการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญาไม่มากเท่าที่ควรซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพและประสิทธิภาพของการใช้สิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญาของประชาชนได้

เมื่อแบ่งการรับรู้สิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญาออกเป็น 6 ด้านได้แก่ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา การร้องทุกข์ การฟ้องคดีอาญาและการเข้าร่วมเป็นโจทก์ในคดีอาญา การถอนฟ้องและการยอมความ การอุทธรณ์ การฎีกา จากการศึกษาพบว่า ประชาชนมีการรับรู้ในแต่ละด้านเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

1. การฟ้องคดีและการเข้าร่วมเป็นโจทก์ในคดีอาญา จากผลการศึกษาพบว่าประชาชนมีการรับรู้การเข้าร่วมเป็นโจทก์ในคดีอาญาอยู่ในเกณฑ์ดี แสดงว่าประชาชนส่วนใหญ่สามารถเข้าใจได้ว่าในคดีอาญาใดซึ่งพนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลแล้ว ผู้เสียหายสามารถยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการได้ โดยยื่นคำร้องต่อศาลในระยะไต่ระหว่างพิจารณาก่อนศาลชั้นต้นพิพากษาคดีนั้น

โดยถือว่าพนักงานอัยการและผู้เสียหายเป็นโจทก์ร่วมกัน และเมื่อผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความเข้าใจของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในรูปแบบของตัวอย่างเชิงอุตสาหกรรม ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ในส่วนของการรับรู้เกี่ยวกับประเภทของคดีซึ่งส่งผลต่อการฟ้องคดีอาญา เพื่อศึกษาว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจหรือไม่ว่าในคดีอาญานั้นประเภทของคดีอาญาแบ่งเป็นคดีอาญาแผ่นดินและความผิดต่อส่วนตัวซึ่งในคดีอาญาแต่ละประเภทแตกต่างกันและผู้มีสิทธิฟ้องคดีอาญาในแต่ละประเภทก็แตกต่างกัน จากผลการศึกษาพบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ประการสุดท้าย ผู้วิจัยทำการศึกษาว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจเกี่ยวกับบุคคลผู้มีความผิดฟ้องคดีอาญาหรือไม่ จากผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีการรับรู้ว่ามีอำนาจฟ้องคดีอาญาได้แก่ พนักงานอัยการ และผู้เสียหาย อยู่ในเกณฑ์พอใช้ แสดงให้เห็นว่าแม้ว่าประชาชนจะมีความเข้าใจภาพรวมของการฟ้องคดีอาญาและการเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการอยู่ในเกณฑ์ดี แต่เมื่อทำการวิเคราะห์การรับรู้ในเชิงลึกประชาชนยังไม่มีมีการรับรู้เพียงพอที่จะสามารถฟ้องคดีอาญาได้เองแต่สามารถเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการได้

2. การร้องทุกข์ จากการศึกษาพบว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้แบบของคำร้องทุกข์และผู้มีอำนาจรับคำร้องทุกข์อยู่ในเกณฑ์ดี แสดงให้เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่สามารถร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจได้ด้วยตนเองและถูกต้องตามแบบที่กฎหมายกำหนด อย่างไรก็ตามเมื่อผู้วิจัยทำการศึกษาถึงการรับรู้ความหมายของคำร้องทุกข์ว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างเข้าใจหรือไม่ว่าคำร้องทุกข์ หมายถึง การที่ผู้เสียหายกล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ว่ามีผู้กระทำความผิด โดยผู้เสียหายไม่จำเป็นต้องรู้ว่าตัวผู้กระทำความผิดเป็นใคร จากผลการศึกษาพบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ อยู่ในเกณฑ์พอใช้เท่านั้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อกรรับรู้ในเรื่องลักษณะของการร้องทุกข์เนื่องจากประชาชนไม่มีการรับรู้ในเรื่องลักษณะของการร้องทุกข์แสดงให้เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าการร้องทุกข์ ผู้ร้องทุกข์ต้องกล่าวคำร้องทุกข์โดยมีเจตนาให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ มิใช่เพียงแต่ร้องเรียนหรือแจ้งเรื่องราวให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจทราบเท่านั้น ด้วยเหตุนี้แม้ว่าโดยภาพรวมประชาชนจะมีการรับรู้เกี่ยวกับการร้องทุกข์อยู่ในเกณฑ์ดี แต่ยังคงขาดความเข้าใจในสาระสำคัญของลักษณะของการร้องทุกข์ซึ่งส่งผลกระทบต่อกรร้องทุกข์ในคดีความผิดต่อส่วนตัวได้ เพราะการร้องทุกข์ในคดีความผิดต่อส่วนตัวนั้นเป็นอำนาจโดยตรงของประชาชน และหากประชาชนดำเนินการไม่ถูกต้อง ก็จะไม่มผลเป็นการร้องทุกข์ทำให้พนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจสอบสวนและพนักงานอัยการไม่มีอำนาจฟ้องคดีอาญาได้ อันจะส่งผลกระทบต่อกรอำนวยความยุติธรรมในคดีอาญา

3. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา จากการศึกษาพบว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ประเภทของผู้เสียหายในคดีอาญาอยู่ในเกณฑ์ดี แสดงให้เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความเข้าใจว่าผู้เสียหายในคดีอาญาแบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้แก่ ผู้เสียหายที่แท้จริงและผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายที่แท้จริง และเมื่อทำการศึกษาต่อไปว่าผู้เสียหายในแต่ละประเภทมีลักษณะที่แตกต่างกันอย่างไร ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง นอกจากนี้การรับรู้ความหมายของผู้เสียหาย ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้อยู่ในเกณฑ์ปานกลางเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามเมื่อผู้วิจัยทำการศึกษาโดยตั้งคำถามในรูปแบบของอุตสาหกรรมกลับพบว่า ประชาชนยังไม่มีมีความเข้าใจ

ในเรื่องดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าประชาชนมีการรับรู้ความรู้ทั่วไปของการเป็นผู้เสียหายในเชิงทฤษฎี อยู่ในเกณฑ์ดี แต่ยังขาดความสามารถนำหลักเกณฑ์ดังกล่าวไปใช้ในทางปฏิบัติด้วยตนเองได้

4. การถอนฟ้องและการยอมความ จากการศึกษาพบว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ผลของการยอมความอยู่ในเกณฑ์ดี แสดงให้เห็นว่าประชาชนมีความเข้าใจได้ว่าในคดีที่อาัยยอมความได้นั้น การที่ผู้เสียหายยอมความกับผู้กระทำความผิดมีผลทำให้คดีอาญานั้นระงับไป ไม่อาัยเอาคดีนั้นมาฟ้องร้องกันในภายหลังได้อีก อย่างไรก็ตามการยอมความนั้นต้องปรากฏว่าเป็นคดีความผิดต่อส่วนตัวเท่านั้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเพื่อวิเคราะห์ว่าประชาชนมีการรับรู้ถึงประเภทของคดีอาญาที่ส่งผลต่อการยอมความหรือไม่ จากการศึกษาพบว่าประชาชนมีการรับรู้ที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้เท่านั้น ส่วนผลการศึกษาเรื่องการถอนฟ้องพบว่า ประชาชนไม่มีการรับรู้ในเรื่องการถอนฟ้องเลย แสดงให้เห็นว่าประชาชนไม่มีความเข้าใจว่าคดีอาญาประเภทใดที่สามารถยอมความได้หรือถอนฟ้องได้และเมื่อถอนฟ้องไปจากศาลแล้วก่อให้เกิดผลเช่นไร บุคคลใดสามารถนำคดีมาฟ้องอีกได้หรือไม่

5. การอุทธรณ์ จากการศึกษาพบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้เกี่ยวกับการทำคำฟ้องอุทธรณ์อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง แสดงให้เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่สามารถเข้าใจได้ว่าเมื่อศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาแล้ว หากคู่ความประสงค์จะอุทธรณ์ให้ทำคำฟ้องอุทธรณ์ยื่นต่อศาลชั้นต้น อย่างไรก็ตามเมื่อผู้วิจัยทำการศึกษาถึงการรับรู้เกี่ยวกับระยะเวลาในการยื่นอุทธรณ์กลับปรากฏว่าประชาชนไม่มีการรับรู้ว่าการยื่นอุทธรณ์ ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้นในกำหนด 1 เดือนนับแต่วันอ่าน หรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งให้คู่ความฝ่ายที่อุทธรณ์ฟัง ทั้งยังไม่มีการรับรู้ถึงข้อจำกัดสิทธิในการอุทธรณ์ แสดงให้เห็นว่าประชาชนไม่มีความเข้าใจว่าในคดีอาญานั้นไม่สามารถอุทธรณ์ได้ทุกกรณีหากแต่มีข้อจำกัดสิทธิในการอุทธรณ์ประการต่างๆตามกฎหมาย

6. การฎีกา ประเด็นที่ผู้วิจัยทำการศึกษาเกี่ยวกับสิทธิในการฎีกานั้นมุ่งเน้นไปที่ข้อจำกัดในการฎีกาเนื่องจาก การยื่นฎีกาหรือระยะเวลาในการฎีกาใช้หลักการเดียวกันกับการอุทธรณ์ โดยผู้วิจัยทำการศึกษาว่าประชาชนมีการรับรู้หรือไม่ว่าข้อจำกัดสิทธิในการฎีกาขึ้นอยู่กับอัตราโทษที่ศาลชั้นต้นและศาลฎีกากลาง ทั้งสิทธิในการฎีกาของโจทก์และจำเลยยังต่างกันอีกด้วย จากการศึกษาพบว่าประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีการรับรู้ในเรื่องการฎีกาเลย แสดงให้เห็นว่าประชาชนไม่สามารถใช้สิทธิการฎีกาได้ด้วยตนเอง

จากผลการศึกษางานวิจัยเรื่องสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญาของประชาชนในเขตอำเภอมืองจังหวัดจันทบุรี พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีการรับรู้ที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลางและพอใช้เท่านั้น และยังไม่พบการรับรู้ในระดับดีมากเลย และเมื่อทำการศึกษาถึงการรับรู้สิทธิของผู้เสียหายในแต่ละด้านพบว่าประชาชนส่วนใหญ่สามารถดำเนินคดีอาญาผ่านพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการได้อยู่ในระดับดี เช่น สามารถเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการได้ สามารถร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนได้อย่างถูกต้อง แต่ยังไม่สามารถดำเนินคดีอาญาได้ด้วยตนเองตลอดจนยังไม่สามารถถอนฟ้อง หรือใช้สิทธิอุทธรณ์ฎีกาได้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะ

1. หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา อาทิเช่น สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตุลาการศาลยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมถึงมหาวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนสาขาวิชานิติศาสตร์ ควรจัดทำองค์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญาที่เพียงพอต่อการรับรู้ของประชาชนเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยง่าย และแจกจ่ายแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง

2. หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา อาทิเช่น สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตุลาการศาลยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมถึงมหาวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนสาขาวิชานิติศาสตร์ ควรจัดอบรมเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญาให้แก่ประชาชน

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในระดับท้องถิ่นควรเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญาในรูปแบบของการจัดการอบรม สัมมนา สื่อวิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ขององค์กรส่วนท้องถิ่นต่างๆ

4. รัฐควรสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับสิทธิของการดำเนินคดีต่างๆ ไว้ในบทเรียนในระดับการศึกษาชั้นต่างๆ เริ่มจากเนื้อหาในระดับง่ายเช่น ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคดีอาญา การเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาไว้ในการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนเนื้อหาในระดับที่ยากขึ้นเช่นสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญาควรสอดแทรกไว้ในการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

5. มหาวิทยาลัยต่างๆ ควรสอดแทรกเนื้อหาของเกี่ยวกับสิทธิของการเป็นผู้เสียหายในคดีอาญาไว้ในรายวิชาศึกษาทั่วไป (General Education) เพื่อให้นักศึกษาทุกคณะที่มีใช้นักศึกษา คณะนิติศาสตร์ได้มีโอกาสศึกษาการดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา